

**Та вже років
двісті...**

Козацькі Пісні

Та вже років двісті, як козак у неволі,
По-над Дніпром ходить, викликає долю:
- Гей, вийди, доле, із води,
Визволь мене, серденько, із біди!

- Не вийду, козаче, не вийду, соколю,
Не вийду, серденько, бо й сама у неволі,
Гей, у неволі, у ярмі,
Під московським караулом у тюрмі.

У ярмі, в кайданах од часів Богдана -
Від нього самого у неволю оддана.
Гей, ти, Богдане, гетьмане,
Занапастив Україну і мене!

Варіант 2

А вже років двісті як козак в неволі
Понад Дніпром ходить викликає Долю
Гей вийди Доле із Води визволь мене Серденько із
біди | (2 рази)

Ой рада б я вийти
Та й са... тай сама в неволі
Гей у неволі у ярмі під турецьким караулом у тюрмі
| (2 рази)

Ой пане Богдане неро... нерозумний сину
Занапастив військо ще й сво... свою Вкраїну
Гей занапастив зруйнував бо в голові розуму мало
мав | (2 рази)